

DAROT NEIEDOMĀJAMO

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 50:4–10, Jes 52:13 – 53:12, Jes 53:3–9, Jes 53:10–12.

ATMIŅAS PANTS:

“Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti.” (Jes 53:5)

Kīniešu izcelsmes kristietis Lū Fū (Lough Fook) bija dziļas līdzjūtības pilns pret tiem saviem tautiešiem, kas bija kļuvuši par vergiem Āfrikas ogļraktuvēs. Viņš gribēja tiem pasniegt evaņģēlija cerību, bet kā lai viņš pie tiem nokļūst? Viņa risinājums bija pārdot sevi uz pieciem gadiem verdzībā. Viņš tika aizvests uz Demeraru, kur viņš smagi strādāja raktuvēs un saviem līdzstrādniekiem stāstīja par Jēzu.

Lū Fū nomira, bet līdz tam 200 cilvēki tika atbrīvoti no bezcerības, pieņemot Jēzu kā savu Glābēju.

Kāda pārsteidzoša pašuzpurēšanās citiem par labu! Kāds paraugs!

Arī Jēzus, izdarot neiedomājamo, tas ir, pazemīgi “pieņemdam verga veidu” (Fil 2:7, NRSV), bija aizsniedzis neaizsniedzamo – tevi, mani un visu pasauli, kas bija iekritusi un pazudusi grēka bezdibenī.

Šajā nedēļā mēs runāsim par neticamajiem notikumiem, kas bija pravietoti daudzus gadus pirms to īstenošanās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. martā.

Jesajas pārbaudošā patiesība

(Jes 50:4–10)

Ja Jesajas nodoms būtu bijis tikai nodot informāciju, viņš uzreiz būtu izlaidis visas detaļas par Mesiju. Bet, lai mācītu, pārliecinātu un dotu saviem klausītājiem iespēju sastapties ar Kunga Kalpu, viņš izveido bagātīgu atkārtotu tēmu audeklu simfoniskā stilā. Viņš atklāj Dieva vēsti pa soļiem, lai katrs aspekts var tikt uztverts saistībā ar pārējo ainu. Jesaja ir mākslinieks, kura gleznas ir viņa klausītāju dvēseles.

Izlasi Jes 50:4–10. Apkopo, ko šie panti pasaka. Kā tu redzi Jēzu šajos pantos? _____

Jes 49:7 mēs atklājam, ka Dieva kalps ir nicināts, atstāts novārtā un “apspiedēju kalps” (NRSV), bet ka “ķēniņi to redzēs un piecelsies, un lielkungi zemosies Tā Kunga dēļ” (NRSV). Šeit Jes 50. nodaļā mēs uzzinām, ka maigajam skolotājam, kura vārdi stiprina nogurušo, ieleja ir dziļāka (Jes 50:4). Ceļš uz attaisnošanu ved cauri fiziskai vardarbībai (Jes 50:6).

Šī vardarbība izklausās briesmīga tiem no mums, kas dzīvojam mūsdienu Rietumu kultūrā. Bet senajā Tuvo Austrumu kultūrā dzīvības un nāves jautājums kāda cita cilvēka vai piederīgā labā bija pagodinājums. Ja esi kādu ievainojis vai slikti izturējies pret kādu, tad labāk sāc domāt par labu aizsardzību. Ja upurim un viņa saimei būs kaut mazākā iespēja, viņi noteikti atmaksās pāridarījumu.

Ķēniņš Dāvids uzbruka Amona zemei un to iekaroja (2Sam 10:1–12), jo tās ķēniņš bija nodzinis “tiem pusi bārdas un nogrieza viņu sēru tērpiem apakšējo daļu līdz jostas vietai un tad tos atlaida” (2Sam 10:4). Bet Jes 50. nodaļā cilvēki sita kalpu, sāpīgi rāva viņa bārdus un splāva viņam. Šo rīcību par starptautisku, starpkosmisku incidentu padara tas, ka upuris bija dievišķā ķēniņu Ķēniņa sūtnis. Salīdzinot Jes 9:6, 7 un Jes 11:1–16 ar citiem “kalpu” pantiem, mēs atrodam, ka kalps ir Ķēniņš, varenais Atbrīvotājs! Bet ar visu šo spēku un godu kāda neiedomājama iemesla dēļ viņš Sevi neglābj! Ir tik savādi, ka cilvēki viņam neticēja. Pie Jēzus krusta vadītāji viņu izsmēja: “Viņš citiem palīdzējis, lai palīdz pats Sev, ja šis ir Kristus, Dieva izredzētais.” (Lk 23:35) “Citiem Viņš palīdzējis, bet pats Sev nevar palīdzēt. Ja Viņš ir Israēla Ķēniņš, lai nokāpj no krusta, tad mēs ticēsim uz Viņu.” (Mt 27:42)

Pārlasi Jes 50:4–10. Izveido sarakstu ar šeit attēlotajiem garīgajiem principiem, ko vajadzētu attiecināt uz mūsu personīgo dzīvi. Paskaties uz sevi, ņemot vērā tavu izveidoto sarakstu. Kādās jomās tev varētu klāties labāk? Ja esi zaudējis drosmi, tad noteikti lasi tālāk šīs nedēļas tēmu. _____

Dzeja par cietēju kalpu (Jes 52:13–53:12)

Panti Jes 52:13 – 53:12, zināmi kā dzeja “Cietējs kalps”, apstiprina Jesajas kā “evaņģēlija pravieša” reputāciju. Saskaņā ar evaņģēlija izcilību šī dzeja paceļas pāri jebkurai citai literatūrai. Lai gan tā ir ļoti īsa, katra frāze satur dziļu nozīmi, kas atklāj Dieva neiedomājamo meklējumu būtību, lai glābtu cilvēci, kas ir iekritusi un pazudusi grēkā.

Šie Jesajas vārdi nav “piens”. Viņš ir sagatavojis savus klausītājus, attīstot mesiānisko tēmu jau no paša savas grāmatas sākuma. Sekojot Mesijas dzīvei uz zemes, pravietis sāka ar Viņa ieņemšanu un dzimšanu (Jes 7:14), iepazīstināja ar Viņu kā dievišķās Dāvida cilts pārstāvi (Jes 9:6, 7), sīki aprakstīja Viņa darbu Israēla atjaunošanā (Jes 11:1–16) un kluso kalpošanu, atbrīvojot no netaisnības un ciešanām (Jes 42:1–7). Tad Jesaja atklāj, ka Mesijas lielā drāma ietver pretstatu – traģēdiju pirms paaugstināšanas (Jes 49:1–12, Jes 50:6–10). Tagad dzeja par Cietēju kalpu izdibina traģēdijas dziļumus.

Pārskati vēlreiz šīs sadaļas, kas uzskaitītas iepriekšējā rindkopā. Pārskati, ko tās stāsta mums par Mesiju Jēzu. Kā tās palīdz mums sagatavoties tam, kas rakstīts Jes 52. un 53. nodaļā? Vai arī tas vienkārši padara redzamāku 52. un 53. nodaļā notiekošo? ___

Jes 52:13 – 53:1 iesāk dzeju ar pārskatu, kas satur pārsteidzošu pretstatu: Kalps gūs veiksmi un tiks paaugstināts, bet Viņa āriene būs sabojāta līdz nepazīšanai. Kurš gan var tam noticēt?

Jes 53:2, 3 sākas ar Kalpa izcelsmi un atteikšanos no parastā izskata, pieņemot ciešanas un atstumšanu. Jes 53:4–6 ietur pauzi, lai paskaidrotu, ka Viņa ciešanas patiesībā ir mūsu sods, ko Viņš nes, lai mūs dziedinātu. Jes 53:7–9 turpina nevainīgā Kalpa nolaišanos līdz pat kapam.

Jes 53:10–12 Kalps paceļas līdz paaugstinātam atalgojumam, kas bija paredzēts dzejas sākumā, sākot ar Jes 52:13, ar pievienotu ieskatu, ka Viņa upuris, lai glābtu citus, ir Dieva griba.

Salīdzini šo dzeju ar “ielejas” stāstu Fil 2:5–11, kur Jēzus sāk Dieva veidā, bet pazemojas līdz Sevis iztukšošanai, lai pieņemtu verdzību cilvēka izskatā, pazemojot Sevi līdz nāvei, kas ir viszemākā no visām – nāvei pie krusta. Tāpēc Dievs augsti paaugstina Viņu, lai ikviens atzītu Viņu kā Kungu (salīdzini ar Jes 49:7).

Izlasi Jes 52:13 – 53:12. Uzraksti visu, ko dzeja saka par to, ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā. Pakavējies pie tā, ko šīs darbības mūsu labā mums nozīmē. _____

Kas ir ticējis? (Jes 52:13–53:12)

Jes 52:13 Dieva Kalps ir ļoti paaugstināts, bet bez brīdinājuma nākamais pants apraksta Viņa ārējo izskatu kā tik sagrozītu, ka Viņš nevar tikt atpazīts kā viens no “cilvēka dēliem”. Jaunā Derība apraksta faktorus, kas sabojāja Jēzus ārējo izskatu, tai skaitā pāršanu, ērkšķu kroni, krustā sišanu, bet, pāri visam, cilvēces grēku nastu. Grēks nekad nebija paredzēts cilvēkam kā dabīgs. Tā nešana padarīja “Cilvēka Dēla” izskatu necilvēcīgu.

Salīdzini šo ar Ļjaba stāstu, kas pēkšņi krita no lielas bagātības, goda un spēka pozīcijas uz nožēlojamu stāvokli, sēžot pelnos uz zemes un skrāpējot savus sāpīgos jēlumus ar māla lausku (Ļj 1., 2. nod.). Kontrasts bija tik liels, ka pat Ļjaba draugi viņu sākumā neatpazīna (Ļj 2:12). Jautājums ir: Kāpēc Ļjabs cieta? Kāpēc Dieva Mesijam ir jācieš? Nevienam to nav pelnījis. Abi ir nevainīgi. Kāpēc tad ciešanas?

Pārlasi šodienas pantus un pieraksti, kur parādās tēma par nevainīgām ciešanām. Kāda būtiska vēsts mums šeit ir atklāta? _____

Izlasi jautājumus Jes 53:1. Šie jautājumi uzsver izaicinājumu ticēt neticamajam (salīdzini ar Jņ 12:37–41) un brīdina mūs, lai mēs, lasot stāsta turpinājumu, apsēžamies. Bet jautājums ietver arī aicinājumu. Šajā kontekstā paralēle starp diviem jautājumiem ietver to, ka Kunga roka/glābšanas spēks (salīdzini ar Jes 52:10) ir atklāts tiem, kas tic šeit teiktajam. Vai gribi piedzīvot Dieva glābjošo spēku? Tad tici ziņojumam.

Izpēti rūpīgi Jes 53:6. Kas ir šeit izteiktā specifiskā vēsts? Ko šis pants pasaka tev personīgi, kam vajadzētu dot tev cerību, neskatoties uz taviem pagātnes grēkiem un kļūdām?

Neizsniedzamie – tie esam mēs!

(Jes 53:3–9)

Līdzīgs ievainojamam augam, bez redzamas vērtības un nicināts (Jes 53:2, 3) – lūk, kāds mums dots Cietēja Kalpa apraksts. Jesaja ātri izved mūs cauri Kalpa nevainīgajai jaunībai līdz pat bezdibeņa malai. Pat ņemot vērā iepriekš atklāto informāciju, mēs neesam sagatavoti tādā ziņā, ka mēs neesam samierinājušies ar Kalpa likteni. Tieši pretēji! Jesaja ir mācījis mums priecāties par piedzimušo Bērnū, Miera Ķēniņu. Citi Viņu nicina, bet mēs zinām, kas Viņš patiesībā ir.

Kā kāds teicis: “Mēs esam sastapuši ienaidnieku, un tie esam mēs.” Kalps nav pirmais, kas ir nicināts, atmests vai kas cieš. Ķēniņš Dāvids arī to visu piedzīvoja, kad viņš bēga no sava dēla Absaloma (2Sam 15:30). Bet ciešanas, ko nesa šis Kalps, nav Viņa paša un neizriet no Viņa paša grēka. Ne arī Viņš nesa to tikai citu cilvēku dēļ, “bet Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus viņam” (Jes 53:6).

Atbilde uz jautājumu “Kāpēc?” ir Jesajas pārbaudošā patiesība: Dieva mīlestības dēļ Viņš, Mesija, izvēlējās ciest. Bet kāpēc? Jesaja iedzen “zelta ķīli”, lai pabeigtu savu neiedomājamo patiesību: Viņš izvēlēsies ciest, lai aizsniegtu neizsniedzamo, un neizsniedzamie esam mēs!

Tie, kas nesaprot, uzlūko Kalpu kā “Dieva satriektu” (Jes 53:4). Kā Ījaba draugi domāja, ka viņa grēks ir izsaucis visas ciešanas, un kā Jēzus mācekļi Viņam jautāja – “Kas ir grēkojis, viņš pats vai viņa vecāki, ka viņš neredzīgs piedzimis?” (Jņ 9:2) –, tāpat tie, kas redzēja Jēzu pie krusta, pieņēma visļaunāko. Vai Mozus neteica, ka “pakārtais ir Dieva lāsts” (5Moz 21:23, salīdzini ar 4Moz 25:4)?

Tomēr tas viss bija Dieva prāts (Jes 53:10). Kāpēc? Jo “Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, mūsu labā kļūdamam par lāstu” (2kor 5:21).

“Kāda cena ir samaksāta par mums! Uzlūko krustu un Upuri, kas pie tā paaugstināts. Uzlūko tās rokas, kas ir briesmīgu naglu caurdurtas. Uzlūko Viņa kājas, kas pienaglotas pie koka. Kristus nesa savus grēkus pats Savā miesā. Šīs ciešanas, šīs mokas ir jūsu glābšanas maksa.” (Elena Vaita “God's Amazing Grace”, 172. lpp.)

Visas pasaules grēka smagums, vaina, sods, ikviens grēks, ko izdarījis katrs grēcinieks, – tas viss nāca pār Kristu pie krusta, kas bija vienīgais veids, lai mūs glābtu. Ko tas mums stāsta par to, cik slikts ir grēks, ka tika samaksāta tāda maksa, lai mūs no tā izglābtu? Ko par Dieva mīlestību mums stāsta tas, ka Viņš to darīja mūsu labā – par tik augstu maksu? _____

_____

_____

Pārveidojošs atlīdzināšanas upuris (Jes 53:10–12)

Ko nozīmē tas, ka Kalpa dzīve ir “upuris par grēku” (Jes 53:10)? _____

_____

Ebreju valodas vārds attiecas uz “grēka vainas upuri” (3Moz 5:14 – 6:7, 3Moz 7:1–7), kas varēja izpirkt citu cilvēku tīši izdarītās nepareizības (3Moz 6:2, 3). Jesaja izcēla šādus grēkus (Jes 1. – 3. nod., Jes 10:1, 2; Jes 58. nod.). Arī grēciniekam ir jāatjauno attiecības ar cilvēku, kam nodarīts pāri, kā arī jāsaņem sods, pirms viņš piens upuri, lai saņemtu piedošanu no Dieva (3Moz 6:4–7, salīdzini ar Mt 5:23, 24). Gadījumā, ja ir ļaunprātīgi izmantots kas tāds, kas pieder Dievam, atlīdzība pienākas Viņam (3Moz 5:16).

Nu mēs varam saprast Jes 40:2, kur Dievs mierina Savus trimdā izsūtītos ļaudis, sakot viņiem, ka viņi ir samaksājuši pietiekami, lai izlīdzinātu savus grēkus.

Bet pēc atlīdzināšanas ir jābūt upurim. Šeit tas ir Jes 53 – auna vietā uz nokaušanu to cilvēku labā, kas ir nogājuši no ceļa (Jes 53:6), tiek vests Dieva Kalps (Jes 53:7).

Lai gan “aizrauts no dzīvo pasaules” (Jes 53:8; salīdzini ar Dan 9:26), pilnībā pazudis upurī, kas iedez mums cerības liesmu, Kalps uzceļas no nāves, no zemes, no kuras nav atgriešanās, lai saņemtu paaugstinājumu, redzētu Savu “dzinumumu” un pagarinātu Savas dienas (Jes 53:10–12).

Izlasi katru no uzskaitītajiem pantiem. Kā katrs no tiem atspoguļo to pašu pamatvēsti, kādu lasām Jes 53. nodaļā?

Ps 32:1, 2 _____

Rm 5:8 _____

Gal 2:16 _____

Fil 3:9 _____

Ebr 2:9 _____

1Pēt 2:24 _____

Ja kāds tev lūgtu apkopot vienā rindkopā Jesajas evaņģēliju (no 52:13 līdz 53:12), ko tu rakstītu? _____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kristus nesa mūsu grēkus Savā miesā pie staba. [...] Kādam ir jābūt grēkam, ja salīdzināšanu varēja veikt tikai bezgalīga būtne? Kādam jābūt tā lāstam, ja tikai Dievība varēja to izsmelt? Kristus krusts apliecina katram cilvēkam, ka grēka sods ir nāve. [...] Ak, vai šeit ir jābūt kādam spēcīgam valdzinošam spēkam, kas satur morālās jūtas, nocietinot tās pret Dieva Gara iespaidu?” (Elena Vaita “Our High Calling”, 44. lpp.)

“Dieva valdības likumam vajadzēja tikt paaugstinātam ar Dieva vienīgā Dēla nāvi. Kristus nesa vainu par pasaules grēkiem. Mums pietiek tikai ar Dieva Dēla iemiesošanos un nāvi. Viņš varēja ciest, jo Viņu uzturēja dievišķais. Viņš varēja izturēt, jo Viņš bija bez jebkādas neuzticības iezīmes un grēka. Kristus uzvarēja cilvēka labā, tādējādi izciešot taisnīgu sodu. Viņš nodrošināja cilvēkam mūžīgo dzīvību, paaugstinot likumu un padarot to godājamu.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 1.sēj., 302. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Jes 53:7–9 nokāpj bezdibeņa dziļumos – Kalpa nāvē un apbedīšanā. Cik daudz šo pantu aspektu piepildījās Jēzus dzīves beigās? Mt 26:57–27:60, Mk 14:53–15:46, Lk 22:54–23:53, Jņ 18:12–19:42.

2. Izlasi pēdējo Elenas Vaitas citātu par to, ka Kristus nāve paaugstina likumu. Ko viņa ar to domāja? Kā mēs saprotam Viņa nāvi kā pierādījumu likuma bezgalībai?

KOPSAVILKUMS:

Izstāstījis par Dieva Atbrīvotāja dzimšanu, identitāti un karjeru, Jesaja beidzot atklāj augstāko traģēdiju, kas dod mums cerību: lai aizsniegtu, glābtu un dziedinātu bojā ejošos cilvēkus, ieskaitot ikvienu no mums, Dieva Kalps labprātīgi nesa mūsu ciešanas un sodu.